

Godeški zvon*

Godeški zvon pozvanja
in tisoč let oznanja;
v Dobrave, v Loko
in v širni svet ...

V vasi okrog cerkve zbrani,
stoletja rodovi so živeli;
delali, umirali, molili,
jedli, pili, kleli,
plesali, peli in grešili
vsak svoj usojen čas ...

Na polju njive poččsane
kot preproge se vsté;
v jutru ptice razigrane
vesolju slavo žvrgolé.

Njive, tisočkrat zorane,
posejane, okopane,
oplete in požete,
blagoslovljene so in svete.
Le znoj in žulji pridnih rok
življenju so bili porok!

Odrajtni so kmetje davke,
vse tlake, desetine,
vse služnosti in dninc,
mrtvaščine, mitnine ...

Prišle so kuge, vojske, lakote
in vzel je svoj davek Doberdob
in vzel Rombon krvavi lon.
Koliko mater in deklet
je ogrnilo črni plet!

In čez dobrih dvajset let
odhajali so fantje spet
v nov krvavi ples;
ubogi rod, zares preklet!

Prišla je nova doba,
na glavo obrnila svet;
izpregla konje je in vole,
pognala traktorje, odprla šole.

Minilo je, čas zabrisal
vse staro z obličja je sveta;
ljudi, dogodke, hiše in spomin,
državo, slavo, čast, oblast,
vse vzel je plaz;
ostalo je za pest drobtin
in pričevanj iz novih zgodovin.

Godeški zvon pozvanja,
v široki svet oznanja
novo, drugačno dobo spet
in novih tisoč let.

* Pesem GODEŠKI ZVON je pesnik Andrej Rant, po rodu Rudarjev z Godešiča, napisal za zbornik Godešič skozi tisočletje 1006 – 2006.

Pesnik jo je prvič javno prebral na Večeru na vasi, 23. rožnika 2006, ko je bil zbornik slovesno predstavljen. Drugič je pesnik pesem prebral med slovesnostjo posvetitve novih bronastih zvonov v cerkvi svetega Miklavža na Godešiču, 1. vinotoka 2006.